

Ο ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΜΕΓΑΣ ΙΠΠΙΚΟΣ ΑΓΩΝ

Αυτοδικίως οφείλονται δύο χρονογραφικαὶ ἑδε σελίδες εἰς ἀνάμνησιν τοῦ πρωτοφανοῦς αληθῶς ἐν Ἑλλάδι μεγάλου ἵππικου διαγωνίσματος δρόμου 150 χιλιομέτρων ἀπ' Ἀθηνῶν μέχρι Καλαμακίου καὶ τ' ἀνάπαλιν, δρόμου ἀντοχῆς καὶ ταχύτητος, ὃν προεκηρυξεν ὁ «Ὁμιλος τῶν ἐπίππων ἐκδρομῶν» καὶ ὃν διήνυσεν τὴν 11—12 Μαΐου τοῦ 1902 ὁ νικητὴς αὐτοῦ ἀνθυπίαρχος κ. Σπυρίδων Καρακουλάκης, οὗ τὴν συμπαθῆ μορφήν μετὰ χαρᾶς καὶ ὑπερηφανείας γνωρίζομεν τοῖς ἀπανταχοῦ ἀναγνώσταῖς τοῦ Ἡμερολογίου. Τόσῳ μᾶλλον ἐπιβάλλεται ἡ ἀνάμνησις τοῦ σημαντικοῦ γεγονότος, καθόσον δρόμος

ἀντοχῆς καὶ ταχύτητος 150 χιλιομέτρων, ὃν διήνυσεν ὁ κ. Καρακουλάκης εἰς διάστημα 12 ὥρων καὶ 20' λεπτῶν, ἀποτελεῖ, κατὰ τοὺς διεθνεῖς στατιστικούς πίνακας, οὗς ἔχομεν ὑπ' ὄψιν, ἐν ἀπὸ τὰ πρῶτα ρεκόρ τοῦ κόσμου. Τὸν πλήρη ἀλκῆς καὶ σφρίγγους ἡμέτερον ἀξιωματικὸν ἡ Ἑλλάς σεμνυνομένη συγκαταλέγει ἤδη μετὰ τῶν καλλιτέρων καὶ τῶν πρώτων ἵππέων ἀντοχῆς ἐν Εὐρώπῃ.

Τοῦ διαγωνίσματος μετέσχον, ὡς εἶχος, οἱ κράτιστοι καὶ ἀλκιμώτεροι τῶν ἵππέων, οἱ ἐξῆς : ὁ ἀντιμισθίαρχος Πέτρος Κηρύκος· οἱ ὑπίαρχοι Σακελλαρίου Ἀπόστ. καὶ Γεώργ. Ταμπάκοπουλος· οἱ ἀνθυπίαρχοι Καρακουλάκης Σπυρ., Νικόλ. Κορδέλας, Πέτρος Πάνος· οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ τοῦ πυροβολικοῦ Εὐστ.

Κατσικογιάννης, Φ. Σκαλτσογιάννης· και οι άνθυπομείραρχοι Δεληγιάννης Σπυρ. και 'Αθ. Παπαδόπουλος.

Σημείον ἀφειτηρίας ἦν τὸ ἵππευτήριον τῆς Ἱππευτικῆς Σχολῆς. Οἱ διαγωνιζόμενοι ἀνεχώρησαν διαδοχικῶς ἀπὸ τῆς 10ης νυκτερινῆς ὥρας μὲ χρονικὸν διάστημα ἕκαστος 20' λεπτῶν: πρῶτος ὁ κ. Κηρύκος· μετ' αὐτὸν πέντε ἕτεροι· ἑβδομος δὲ ὁ κ. Καρακουλάκης, τὸ μεσονύκτιον ἀκριβῶς, ἵππευὼν τὸν «'Αετόν» του, δωδεκαετῆ τὴν ἡλικίαν. Βαίνων ἐν διαρκεί τροχασμῶ ἔφθασεν εἰς Ἐλευσίνα τὴν 1, 30' — εἰς Μέγαρα τὴν 3, 5' — εἰς Κινέταν τὴν 4ην — και εἰς Καλαμάκιον τὴν 5, 14' τῆς πρωίας. Κατὰ τὴν μέχρι Καλαμακίου πορείαν του συνήτησε και ὑπερέβη πάντας τοὺς προαναχωρήσαντας, ἐκκινήσας ἐκεῖθεν πρῶτος δι' Ἀθήνας μετ' ἀνάπαυσιν ἐξ μόνον λεπτῶν τῆς ὥρας. Διῆλθε τὰ αὐτὰ σημεῖα και κατὰ τὰς αὐτὰς περίπου χρονικὰς ἀναλογίας και ἀφίκετο τὴν 12, 20' τῆς ἐπομένης εἰς τὸ ποδηλατοδρόμιον τοῦ Φαλήρου, ἔνθα εἶχεν ὀρισθῆ τὸ τέρμα τοῦ ἀγῶνος. Κατὰ τὴν εἰς Καλαμάκιον πορείαν του, ἐγκαίρως κατανοήσας τὰς δυσχερείας τοῦ δρόμου, ἃς παρουσίαζον τῷ ἵππῳ αἱ μεγάλαι ἀνιούσαι και κχιτιούσαι κλίσεις, δὲν ἐδίστασε νὰ διανύῃ ἕκαστοτε πεζῇ αὐτάς, περὶ τὰ 20 ἐν ὄλῳ χιλιόμετρα, κρατῶν ἀπὸ τοῦ γαλινοῦ τὸ ὠραῖον ζῶον και παρέχον αὐτῷ ἀναφυχήν.

Διὰ νὰ ἐννοηθῆ ἄλλως τε ὅποιαν σημασίαν ἐνεῖχεν ὁ διανυθεὶς δρόμος, ἃς σημειωθῆ και ἡ λεπτομέρεια ὅτι ἡ «Σπίθα» τοῦ κ. Κηρύκου ἔπεσε νεκρὰ παρὰ τὴν Ἐλευσίνα· ὁ ἵππος τοῦ κ. Παπαδοπούλου ἀπέκαμε καθ' ὁδὸν και ἔμεινεν ἐν Καλαμακίῳ· ὁ τοῦ κ. Σακελλάριου ἐσταμάτησε κεκμηκῶς εἰς Ἐλευσίνα· ὁ τοῦ κ. Κατσικογιάννη ἔπεσεν ἄπνους· παρὰ τοὺς Ἅγιους Θεοδώρους· ἐπίσης κεκμηκῶς ἀπέμεινε και ὁ τοῦ κ. Πάνου παρὰ τὸ Δαφνίον.

Οὕτως, ἡ ταχύτης και ἡ ἀντοχὴ τοῦ τε νικητοῦ και τοῦ ἵππου του κατέχει ἐπίζηλον θέσιν, ἐκ τῶν πρώτων σχεδόν, ἐν τῇ διεθνῇ κλίμακι τῶν εἰς παρόμοια διαγωνίσματα ἐν Εὐρώπῃ διαπρεψάντων. Δρόμον ἀνάλογον 168 χιλισμ. διήνυσε τῷ 1882 ὁ γάλλος ἀξιοματικὸς De la Gombie εἰς 15 ὥρας ὁ ἴδιος 100 χιλιόμετρων εἰς 10' τῷ 1885 ὁ γάλλος Bohel 160 χιλ. διήνυσεν εἰς 18 1/2 ὥρας· τὸ αὐτὸ ἔτος ὁ γερμανὸς Zaue τὰ 114 χιλ. εἰς 9 ὥρας· τῷ 1891 ὁ Chamorin τὰ 182 χιλ. εἰς 19 1/2 ὥρας. Αὐτὰ εἰσὶ τὰ ἀντίστοιχα περίπου ρεκόρ, τὰ ὅποια κατ' ἀναλογίαν ὑπεβῆλλε ὁ ἡμέτερος Καρακουλάκης. Κατὰ τοὺς στατιστικὸς πίνακας μόνον τῷ 1850 κατὰ τὸν ἀμερικανικὸν πόλεμον ἀμερικανὸς ἀγγελιαφόρος ἠδυνήθη νὰ διατρέξῃ 160 χι-

λιόμετρα εἰς 8 ὥρας! Τὸ ρεκόρ τοῦτο ἀπομένει ἀνέφικτον ἔκτοτε.
Μόνον ἐσχάτως διεξήχθη διεθνὴς ἀγὼν δρόμου 132 χιλιομ.
μεταξὺ Βρυξελλῶν — Ὀστάνδης, τὰ ὁποῖα διηρῦθησαν πράγματι
εἰς ἕλαττον τούτου χρονικὸν διάστημα, ἤτοι εἰς 4 ὥρας
ὑπὸ τρομερῶν ὄντως Γάλλων ἱππέων.

Σημειωτέον δὲ ὅτι οἱ διαγωνισθέντες ἐκ τῶν γάλλων ἀξιωμα-
τικῶν ἐξεκαθαρίσθησαν ἀπὸ 78 ἱππικὰ συντάγματα μετ' αὐστη-
ραῖς καὶ ἀλλεπαλήλους δοκιμασίας αὐτῶν καὶ τῶν ἵππων των.
Ἄλλ' ὁ ἀγὼν οὗτος, ἐκ τῶν θλιβερῶν ἀποτελεσμάτων ἄτινα
ἔσχεν, ἐθεωρήθη μονοῦ βάρβαρος, ἐφελκύσας τὴν φρίκην καὶ
τὴν κατακραυγὴν τοῦ πλήθους, ἕνεκα τοῦ οἰκτροῦ θανάτου τῶν
20 ἵππων ἐπὶ τῶν 59 διαγωνισθέντων!

Ἀπομένει ὅθεν μία τιμὴ ἐξαιρετικὴ διὰ τὴν Ἑλλάδα ἐν τῷ
προσώπῳ τοῦ συμπαθεστάτου ἡμετέρου Καρακουλάκη, καταλα-
θόντος περιφανῆ θέσιν εἰς τὴν κλίμακα τῶν ἱππικῶν ρεκόρ ἀντο-
χῆς καὶ ταχύτητος.

ΑΠ' ΤΑ ΣΟΝΝΕΤΑ ΤΟΥ ΣΑΙΚΣΠΗΡ

XIX

Ἔ! Χρόνε, Χρόνε λαίμαργε, ποῦ πάντα καταλίνεις,
τὸ νύχι πάρε λειονταροῦ καὶ κάμε αὐτὴ τὴν πλάση
μὲ μιᾶς τ' ἀγαπημένα της παιδιὰ νὰ χάσῃ
τῆς τίγρης κλέψῃ τ' ἄγριο τὸ δόντι ἀπὸ τὸ στόμα
καὶ σβύσῃ μὲς τὸ αἷμα του, ποῦ ἄγρια θεὲ νὰ χύνης
καὶ αὐτὴ τὴ μακρονή ζωὴ τοῦ Φοίνικα ἀκόμα.

Ἡμέρες φτειάνε γελαστὲς μὲς τὸ γοργό σου διάβα,
ἢ σκυθροπός, ἢ ὅ,τι θές, καλέ μου χρόνε, ἄλλο
στὴ Χτίση τὴν ἀπέραντη, παντοτεινὴ σου σκλάβα,
κι ἓνα μὴν κἀνης μοναχά, τὸ πιὸ κακὸ μεγάλο.

Μή, χρόνε, μὲ τίς ὄρες σου ἀλύπητα χαλάσῃς
τὸ φροῦδι τῆς Ἀγάπης μου, τῆς ὠμορφιάς τῆ γέννα
καὶ μὴ χαράξῃς πάνω ἐκεῖ μὲ τὴν παλά σου πέννα
γραμμὲς ποῦ ν' ἀσκημίζουνη τὸ λούλουδο τῆς πλάσῃς.

Χωρὶς ψεγάδι ἄφησ' το, γιὰ δαίγμα νὰ τὸ βροῦνη
τῆς ὠμορφιάς παντοτεινὸ ὅσοι μετὰ θάρθοῦνε.

Ἄλλ' ὅμως κάμε ὅ,τι μπορεῖς· στὸ πείσμα σου, ὦραία
πάντα στοὺς στίχους μου θὰ ζῆ ἢ Ἀγάπη μου καὶ νέα!

Δεμισός, Γενάρης 1902.

Μ. Δ. ΦΡΑΓΚΟΥΔΗΣ